

**Toespraak van Zijne Majesteit de Koning
ter gelegenheid van Kerstmis en Nieuwjaar
(24/12/2024)**

Enkele weken geleden stuurden leerlingen van het eerste middelbaar van de Sancta Mariaschool in Leuven me een brief, samen met een aangrijpende video.

Elke dag worden ze geconfronteerd met beelden van kinderen die het slachtoffer zijn van oorlogsgeweld – en met hun boodschap tonen ze hun onbegrip over deze tragedie.

Deze leerlingen stellen fundamentele vragen. Sommige daarvan zijn ook rechtstreeks aan mij gericht, als koning en als vader.

De stap die deze jongeren met hun brief hebben gezet, is behalve ontroerend, ook hoopgevend. Ze voelen mee met andere kinderen, die ver van hen vandaan leven, in een wereld waar dromen aan diggelen worden geslagen nog voor ze de kans krijgen om open te bloeien.

Hun vragen raken me diep. Ik begrijp hun ontzetting, hun gevoel van machteloosheid.

Wat kunnen, wat moeten wij volwassenen daarop antwoorden?

Hun oproep stelt ons voor onze verantwoordelijkheid. Hun empathie moet ons soms ingeslapen geweten wakker schudden. We mogen niet onverschillig toekijken bij de zovele schendingen van het internationaal recht.

Deze jongeren vragen ons, hen redenen te geven om te blijven hopen.

Redenen voor hoop zijn er altijd. Hopen is niet passief wachten op een betere toekomst. Hopen is zich engageren om te bouwen, om samen op weg te gaan naar een meer rechtvaardige en respectvolle wereld, waar elk kind wordt verwelkomd als een schat aan beloften.

Een wereld zonder oorlog of zonder lijden is natuurlijk een illusie. Maar dat mag ons niet tegenhouden om ervoor te blijven ijveren.

Voor staatshoofden en politieke autoriteiten betekent dit: een voortdurende inzet voor het waarborgen van een wereldorde die stoelt op het internationaal recht, voor vrede – en voor de bescherming van allen, in de eerste plaats van de meest kwetsbaren onder ons, de kinderen.

En ook ieder van ons is geroepen, bij te dragen aan een eerlijker wereld. Een wereld waarin niet de wet van de sterkste overheerst, maar respect voor het recht en de waardigheid van elkeen.

Laat ons de jongeren helpen om vol vertrouwen naar de toekomst te kijken. De uitdagingen van onze tijd – de geopolitieke omwentelingen, het klimaat, de broze economie, de technologische revolutie – kunnen ons overweldigen. Maar het is aan ons om samen onze toekomst te schrijven, voortbouwend op wat ons verenigt en wat ons land sterk maakt.

Veel spelers in het middenveld geven daarin het voorbeeld. Onvermoeibaar zetten ze zich in voor de dialoog tussen gemeenschappen, sociale cohesie, gezondheid, onderwijs en rechtvaardigheid.

Nu het jaar ten einde loopt, willen de Koningin en ik hen daarvoor hartelijk danken en aanmoedigen om door te zetten.

Dames en heren,

Het komende jaar zouden we al onze nieuwe regeringen eindelijk aan het werk moeten zien. We rekenen op hen om ervoor te zorgen dat ons land, zijn instellingen, ondernemingen en burgers, de toekomst met vertrouwen tegemoet kunnen zien.

Dames en heren,

Laat deze tijd rond Kerstmis en Nieuwjaar voor ieder van ons een bron zijn van inspiratie, vernieuwing en hoop.

Ook namens de Koningin en onze hele familie wens ik u een vrolijk kerstfeest en een gelukkig nieuwjaar.